

Meervoudige strafkamer van het Hof Arnhem
2 oktober 2000 om 09.00 uur
ressortparketnummer: 21-000908-00

Pleitaantekeningen

van mevrouw mr. J.A. van der Lem
namens de heer E.C.J.J. Louwes,

Het OM acht het ten laste gelegde bewezen op de volgende gronden:

- het telefoontje dat de heer Louwes die avond met mevrouw Wittenberg heeft gevoerd en dat volgens registratie om 20.36 uur heeft plaatsgevonden. Door de het OM wordt aangenomen dat:
 1. dit telefoontje vlak voor het overlijden van mevrouw Wittenberg heeft plaatsgevonden;
 2. dit het laatste contact met mevrouw Wittenberg is geweest alvorens zij werd omgebracht.
- de verklaring van de heer Louwes dat hij ten tijde van dat bewuste telefoontje ter hoogte van 't Harde reed, welke verklaring leugenachtig wordt bevonden;
- mes 1 dat gevonden wordt enkele dagen na de moord en dat door middel van een geurproef in verband met de heer Louwes wordt gebracht;
- verklaring van zijn vrouw tegenover de politie die zijn alibi toen niet kon bevestigen; de verklaring ter zitting afgelegd wordt meinedig geacht;
- de aanwezigheid van een motief, namelijk financieel gewin.

Ik zal deze punten een voor een bespreken en concluderen dat de aangevallen uitspraak moet worden bevestigd. Al hetgeen ik in mijn pleitnota in eerste aanleg naar voren heb gebracht, moet geacht worden hier ter zitting herhaald te zijn. Ik zal waar dat aan de orde is per onderwerp tussen haakjes naar de betreffende passages in mijn pleitnota verwijzen. Ook zal ik waar ik verwijs naar onderdelen van het dossier de betreffende pagina tussen haakjes vermelden.

Bij de bespreking van het telefoontje zal ik eveneens ingaan op de kwestie omtrent de vingerafdruk die beweerdelijk door de heer Louwes is achtergelaten.

Telefoontje

De conclusie uit het deskundigenonderzoek luidt kortweg dat het telefoontje zeer waarschijnlijk vanuit Deventer of zeer nabije omgeving is gevoerd. Vijf punten voer ik aan op grond waarvan de mate van waarschijnlijkheid onvoldoende moet worden geacht om aan te nemen dat de heer Louwes zich tijdens dat telefoongesprek in of vlakbij Deventer bevond (pleitnota § 1.1 t/m 1.3):

Kiers & Schilperoort advocaten

1. door radiopropagatie kunnen radiogolven van de afstand waar de heer Louwes verklaart zich te hebben bevonden, door het basisstation aan de Nieuwstraat in Deventer zijn gevangen;
2. tijdens inhalen of op het moment dat een object, zoals een boommast of verkeerslicht, gepasseerd wordt, kunnen radiogolven worden afgeschermd, waardoor alleen met een verderop gelegen basisstation een vrij zicht verbinding tot stand kan worden gebracht;
3. het kan niet toevallig zijn dat net op 23 september 1999 een reparatie is uitgevoerd aan een basisstation dat dichtbij 't Harde is gelegen en in codering slechts één cijfer met die van het basisstation aan de Nieuwstraat verschilt;
4. 't Harde bevindt zich precies in de ontvangstrichting van het basisstation aan de Nieuwstraat in Deventer en van dit gegeven was de heer Louwes niet op de hoogte toen hij zijn verklaring omtrent het telefoontje aflegde!
5. op 20 juli 1999 om 19.04 uur heeft de heer Louwes met hetzelfde toestel een telefoongesprek gevoerd dat is gevangen door een basisstation in Zwolle, maar volgens de heer Louwes op de route Hoozevee - Nieuw Amsterdam is gevoerd.

De heer Louwes verklaart dat hij vlak voor 't Harde moet hebben gebeld, op basis van het tijdstip van het telefoontje en het feit dat hij zich nog weet te herinneren dat hij toen hij belde, zich nog op de snelweg bevond. Volgens de heer Louwes is hij bij 't Harde van de snelweg afgeslagen richting Lelystad.

Bij het afslaan richting Lelystad/'t Harde draait men onder de snelweg door. Het niveau van de snelweg is daar verhoogd en steekt dus boven het omliggende woud van de Veluwe uit.

Vingerafdruk

(pleitnota § 4)

Consequentie van de onrechtmatig verkregen identificatie van de vingerafdruk boven de deurklink is dat niet kan worden vastgesteld dat die vingerafdruk aan de heer Louwes toebehoort.

Een vergelijking van de gevonden vingerafdruk met de vingerafdrukken die bij de in verzekering stelling van de heer Louwes zijn afgenomen, is niet uitgevoerd.

De heer Louwes heeft niet verklaard dat die vingerafdruk aan hem toebehoorde. Hij heeft verklaard dat die vingerafdruk mogelijk aan hem zou kunnen toebehoren. De heer Louwes heeft volgens zijn verklaring niet alleen op de ochtend van 23 september 1999 maar ook tenminste twee keren in september 1999, voorafgaand aan de totstandkoming van het tweede testament, bezoeken aan mevrouw Wittenberg gebracht, tijdens welke bezoeken door hem een of meer vingerafdrukken kunnen zijn achtergelaten.

Volgens de schoonmaakster werden de deuren in huis 4 à 5 keer per jaar schoongemaakt (p. 231) en was dat op de ochtend van 23 september 1999 niet gebeurd (p. 233). Als voor vaststaand wordt aangenomen dat de vingerafdruk boven de deurklink door de heer Louwes

Kiers & Schilperoort advocaten

moet zijn achtergelaten, dan kan dit op de ochtend van 23 september 1999, maar ook tijdens eerdere bezoeken zijn gebeurd.

Opmerkelijk is dat de PD zo schoon is aangetroffen. Gelet op de verklaringen van de schoonmaakster over de wijze waarop door haar en mevrouw Wittenberg werd schoongemaakt, moet een andere persoon die dag nog aan het poetsen zijn geweest. Dat mevrouw Wittenberg die dag nog deuren heeft schoongemaakt is, gelet op het feit dat het schoonmaken van deuren aan de schoonmaakster werd overgelaten, onwaarschijnlijk. Blijft maar een persoon over: de pleger zelf. Deze behoefde noodzakelijkerwijs slechts zorgvuldig te zijn ten aanzien van het verwijderen van sporen door hemzelf aangebracht.

Leugenachtigheid verklaring Louwes

De heer Louwes heeft zijn verklaring dat hij mevrouw Wittenberg op 23 september 1999 's avonds nog had gebeld direct de maandag na haar overlijden afgelegd, toen hij nog geen verdachte was. Zonder terughoudendheid heeft hij over het telefoontje verklaard.

De verklaring wordt bevestigd door zijn vrouw, die ter zitting bij de rechtbank verklaart dat de heer Louwes thuiskwam op een tijdstip waarop uitgesloten is dat hij zich vanaf 20.30 uur (nog) in Deventer heeft opgehouden.

De verklaring wordt eveneens bevestigd door de informatie over de wegwerkzaamheden in Harderwijk, waarover de heer Louwes details weet die hem niet anders dan door directe waarneming bekend kunnen zijn geworden. De Officier van Justitie heeft het punt van de weg werkzaamheden onbesproken gelaten. Indien de heer Louwes vanuit Utrecht naar Deventer zou zijn gereden, dan zou hij Harderwijk niet hebben gepasseerd, zo wordt door het OM geredeneerd. Om die reden is tijdens het narijden van de beweerdelijke rit Utrecht - Deventer de route over Amersfoort geklokt.

Op donderdagavond 28 september 2000 is dezelfde route Utrecht - Deventer opnieuw gereden. Dit onderzoek laat opnieuw vragen onbeantwoord:

- het proces-verbaal van de rit op 28 september 2000 is erg summier. Er worden geen 'tussentijden' vermeld, zodat niet kan worden nagegaan of deze rit representatief is. De heer Louwes kan ook niet zeggen of de rit een realistische simulatie is, hij verklaart immers de nagereden route niet te hebben gereden. Het echtpaar Kuiper heeft de route Utrecht-Deventer zelf ook nagereden en er langer over gedaan (pleitnota § 1.4);
- de aangenomen vertrektijd is onjuist. De heer Louwes heeft verklaard dat hij op 23 september 1999 omstreeks 19.20 uur uit Utrecht is vertrokken;
- de nagereden rit voerde niet over Harderwijk. De heer Louwes heeft echter verklaard over wegwerkzaamheden bij Harderwijk, welke verklaring wordt bevestigd door verbalisant Zwaak (p. 376 e.v.) uit welke verklaringen kan worden afgeleid dat de heer Louwes zich

Kiers & Schilperoort advocaten

omstreeks 20.00 uur op de weg bij Harderwijk bevond. Aan onderzoeksgegevens van een andere route dan die over Harderwijk leidt kan daarom geen betekenis worden gehecht.

- aangehecht is een print van een routeplanner van de route Utrecht - 't Harde. Er wordt niet naar deze print verwezen. Onduidelijk is met welk doel deze print is bijgevoegd. Is op 28 september 2000 nu de route Utrecht - Hoevelaken - Deventer nagereden, of de route Utrecht - 't Harde? De routebeschrijving van de route Utrecht - 't Harde sluit in ieder geval niet uit dat de heer Louwes zich op 23 september 1999 om 20.36 uur bij 't Harde heeft bevonden.

De verklaring van de heer Louwes kan niet als leugenachtig worden aangemerkt. Er is niet aan het kennelijkheidsvereiste voldaan omdat een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid voor de onwaarachtigheid ontbreekt. Bovendien moet de leugenachtigheid blijken uit meer dan een bewijsmiddel en aan dit vereiste is in dit geval niet voldaan (Pleitnota § 7).

Verklaringen echtgenote

De politieverhoren zijn afgenomen in het eerste weekend na aanhouding van haar man. Op dat moment stond de wereld voor mevrouw Louwes op z'n kop. De structuur die zij in verband met haar ziektebeeld zo nodig heeft, was plotseling weggevallen. Haar man kwam die vrijdag niet thuis en er was met hem geen contact mogelijk. In die crisissituatie was zij verward en stonden haar de feiten niet meer helder voor ogen. Dat zij verward was blijkt uit het feit dat op vrijdagavond het verhoor moest worden afgebroken omdat zij psychiatrische bijstand nodig had en dat zij over feiten heeft verklaard waarvan vast is komen te staan dat zij onmogelijk op die dag kunnen hebben plaatsgevonden: Vast staat dat de heer Louwes op 23 september 1999 niet om 18.00 uur thuis heeft gegeten.

Voor haar verklaring ter zitting heeft zij daarentegen de tijd gehad om de zaken in alle rust te kunnen overdenken en herinneringen terug te halen. Dat 23 september de dag was waarop zij 's middags samen met haar vriendin, mevrouw Oornink, is geweest en 's avonds de uitnodiging van mevrouw Oornink om naar de sportschool te gaan had afgeslagen, is bevestigd door mevrouw Oornink. Uit de agenda is op te maken dat zij de volgende dag, vrijdag 24 september 1999, 's morgens een afspraak had op school, hetgeen aansluit op de verklaring van mevrouw Louwes dat zij die vrijdagochtend de lamp naar school heeft gebracht.

Mevrouw Louwes toont zich als een directe spontane vrouw. Volgens haar psychiater is mevrouw Louwes niet in staat is om te liegen, omdat zij in dat geval blokkeert (p 16 en p. 18 proces-verbaal van de zitting op 24 februari 2000).

Door de Officier van Justitie is ten aanzien van de betrouwbaarheid van de verklaring van mevrouw Louwes, mij tegengeworpen dat zij voor het eerst (pas) ter zitting is gehoord en niet tijdens de beperkingen zoals ook mogelijk was geweest. Hiervoor waren diverse redenen. Tijdens de periode van beperkingen kon ik zelf geen contact hebben met mevrouw Louwes

Kiers & Schilperoort advocaten

over de inhoud van de zaak. Ik verkeerde toen net als de heer Louwes zelf, in de veronderstelling dat zijn vrouw niet meer wist hoe laat hij op 23 september 1999 thuis was gekomen. Pas na afloop van de beperkingen kon ik met haar contact opnemen om het alibi van de heer Louwes na te trekken en vernam ik van haar dat zij de zaken op een rij had gekregen. Natuurlijk had zij daarbij niet kennis genomen van het dossier.

Aan de betrouwbaarheid doet het niet af dat zij niet eerst door de Rechter Commissaris, maar pas op de zitting als getuige is gehoord. Het tegendeel geldt. Op de zitting wordt zij immers onder ede gehoord. Ik vond dat een zo belangrijke getuige in ieder geval ter zitting moest worden gehoord. Ik zie niet in wat een daaraan voorafgaand verhoor voor de Rechter Commissaris had kunnen bijdragen. Bovendien vond ik een voorafgaand verhoor door de Rechter Commissaris voor mevrouw Louwes onnodig bezwarend. Daar komt nog bij dat de heer Louwes zich wantrouwend toont ten opzichte van het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk vooronderzoek, in verband met het inquisitoire karakter ervan.

Indien u, geachte leden van het Hof, voor uw overtuiging haar ambtshalve nogmaals wilt horen, dan is mevrouw Louwes daartoe beschikbaar. Zij bevindt zich op dit moment buiten de zaal in het gebouw. Op haar verklaring ter zitting voor de rechtbank afgelegd kan overigens zonder meer acht worden geslagen. Artikel 422, lid 1, Sv staat daaraan niet in de weg, omdat haar verklaring:

1. niet gebruikt wordt voor het bewijs;
2. niet door de verdacht wordt betwist.

Indien echter slechts op haar verklaring tegenover de politie afgelegd wordt gelet, dan verzoek ik de zaak aan te houden om mevrouw Louwes nader te (laten) horen.

Ik merk overigens nog op dat op de verdenking wegens meined jegens mevrouw Louwes door de Officier van Justitie niets is uitgedaan!

Mes 1

(pleitnota § 2)

Het tijdstip van het vinden en de vindplaats van het eerste mes maken onwaarschijnlijk dat dit het moordwapen is. Door het ontbreken van gegevens uit buurtonderzoek zijn de stellingen van het OM op dit punt ongefundeerd.

Ten tijde van het delict was de Zwolseweg vanaf de Kerkstraat richting centrum afgesloten. De door de Officier van Justitie veronderstelde route kan daarom uitsluitend te voet zijn gevolgd. Onwaarschijnlijk is echter dat deze afstand te voet zal zijn afgelegd; de afstand tussen de woning van mevrouw Wittenberg en de vindplaats van het mes bedraagt 1,5 km en dat komt neer op zo'n 15 minuten lopen.

Sorteerproef

(pleitnota § 3)

De opmerking van de Officier van Justitie ter zitting, naar aanleiding van het pleidooi, dat de stukken met betrekking tot het eerste mes ook vielen onder de stukken die met toepassing van artikel 30 Sv de verdachte zijn onthouden, zijn strijdig met de mededelingen die zij tijdens het opsporingsonderzoek heeft gedaan.

De wijze waarop de geurproef is uitgevoerd is niet overeenkomstig de normen in supplement 2 bij het Keuringsreglement Politiespeurhond menselijke geur 1997 (p. 114 e.v.). De vastgestelde FT-normen schrijven voor dat een proef ten aanzien van een voorwerp alleen mag worden afgenomen indien dit voorwerp aantoonbaar conform de voorschriften is veilig gesteld (p. 123 en 126). De geurproef van het mes dateert van 30 november 1999. Die van de paraplu dateert van 6 december 1999. Op die data was nog geen proces verbaal van veilig stellen opgemaakt. Dit is pas op 23 december 1999 (p. 088) en, aanvullend, op 13 januari 2000 (p. 94) gebeurd. Als het mes nat of vochtig is - het gevonden mes bevond zich in de buitenlucht en het had in de avond van 23 september 1999 geregend - moet in het proces-verbaal de conditie van het mes worden beschreven. Dit is niet gebeurd.

In totaal zijn twee sorteerproeven uitgevoerd, namelijk een op het mes en een op de paraplu. Volgens de heer Louwes is door hem een keer twee buisjes in de handen gehouden. De processen verbaal van Martijn over het voorbereiden van de sorteerproeven (p. 104 en p. 108) zijn beide proeven op 29 november voorbereid. De processen verbaal sluiten niet uit dat beide geurproeven met dezelfde buisjes zijn uitgevoerd. Volgens de beschrijving mag in dat geval niet meer dan 8 uren tussen de eerste en de tweede sorteerproef zijn verlopen (p. 120). In dit geval was het tijdsverloop 6 dagen.

Mes 2

Het tweede mes is niet relevant gevonden omdat dit mes niet in verband met de heer Louwes kan worden gebracht.

Er ontbreken nieuwe gegevens op grond waarvan uitgesloten kan worden dat met dit mes mevrouw Wittenberg zou kunnen zijn omgebracht. Het is daarentegen waarschijnlijk dat dit het moordwapen kan zijn geweest. De vindplaats is zeer nabij de woning van mevrouw Wittenberg, aan de zijde van de Zwolseweg die op 23 september 1999 nog niet voor verkeer afgesloten was. De bewoonster van de garagebox die het mes had gevonden bracht het mes direct in verband met de moord op mevrouw Wittenberg.

Kiers & Schilperoort advocaten

Motief

(pleitnota § 5)

Aan bespreking van de inhoud van de verklaringen van Balk heb ik weinig woorden besteed. Meer dan gezochte verdachtmakingen zijn het niet. Deze man heeft getracht zijn eigen rol in de afwikkeling van de nalatenschap van mevrouw Wittenberg zo klein mogelijk te maken.

Voor een man die de correspondentie mede ondertekende (brief aan de Zwolsche Algemeene d.d. 18 november 1999), naar wie verwezen werd bij afwezigheid van de heer Louwes (brief aan Generale Bank d.d. 8 oktober 1999), die eveneens als de heer Louwes een privérekening heeft geopend om gelden uit de nalatenschap te beheren, heeft hij zich zeer onwetend voorgedaan. Gelet op de hiërarchie binnen de organisatie is dit onbegrijpelijk. Balk was immers plaatsvervangend afdelingshoofd en stond in hiërarchie dus boven de heer Louwes. Zijn verklaring acht ik niet geloofwaardig (pleitnota § 5; in de tekst per abuis aangegeven als § 10).

De Officier van Justitie heeft ten onrechte vraagtekens gezet bij de totstandkoming van het tweede testament en de wijze waarop door de heer Louwes de nalatenschap is afgewikkeld.

Het eerste testament is, blijkens de datum van totstandkoming (7 februari 1997), kort na het overlijden van de heer Wittenberg opgemaakt. In mei/juni 1999 nam mevrouw Wittenberg het initiatief tot wijziging van het testament. Zij stelde dit bij de bespreking van de aangifte IB/VB 1998 aan de orde. De heer Louwes nodigde haar uit haar ideeën over de wijzigingen op papier te zetten. Het concept van mevrouw Wittenberg bevindt zich in het dossier Wittenberg van de VVAA. Het viel de heer Louwes op dat zij haast had met de totstandkoming ervan. Zij vond het jammer dat het tweede testament niet al voor de vakantie van de heer Louwes tot stand kon worden gebracht. De heer Louwes was van enige dagen na 23 juli 1999 tot 21 augustus 1999 met vakantie; zie brief van de heer Louwes aan de notaris d.d. 23 juli 1999.

In september 1999 stelde mevrouw Wittenberg aan de heer Louwes nadere stukken met betrekking tot het testament in handen. Het viel de heer Louwes op hoe gedetailleerd haar instructies waren: naam van de bloemist, soort en kleur van de bloemen, lijst van genodigden, opzet en inhoud van de kerkdienst werden aangegeven. Toegevoegd was zelfs een geheel uitgewerkte preek, waarin een uitgebreide en emotionele terugblik op het verleden werd gegeven.

De Officier van Justitie verweet de heer Louwes dat hij het graf verwaarloosde (zij en ook ik werden benaderd met de opmerking dat nog geen grafsteen was geplaatst) en aan de belangen van de familie was voorbij gegaan. Kennelijk wil zij daarmee aangeven, dat de heer Louwes slechts uit was op zijn eigen belang. Deze verwijten zijn gezocht en niet op feiten gebaseerd.

Mevrouw Wittenberg is bijgezet in het graf van haar man. Er was al een grafsteen, waarop nog tekst moest worden bij geplaatst. Een opdracht daartoe is in het dossier betreffende mevrouw Wittenberg aangetroffen.

Kiers & Schilperoort advocaten

Het was de wens van de overledene dat, buiten de legaten, alle vermogen ging naar de Stichting. Persoonlijke spullen met overwegend emotionele waarde zijn door de heer Louwes aan de familie ter beschikking gesteld.

Uit het in opdracht van de heer Louwes verrichte accountantsonderzoek is geconcludeerd dat de heer Louwes de afwikkeling van de nalatenschap voortvarend heeft aangepakt.

De heer Louwes heeft vanaf het begin de opzet gehad om andere bestuursleden aan te trekken. Hij heeft hiervoor ook mensen benaderd en informatie ingewonnen over een therapeutische boerderij in Arnhem, waarvan aantekeningen zijn gemaakt op het kladblok dat ten behoeve van het opsporingsonderzoek in beslag is genomen.

De heer Louwes toont zich een sobere en spaarzame man. Hij volstaat regelmatig met een broodmaaltijd in plaats van een diner. Hij ziet af van het bijwonen van een cursus vanwege de kosten ervan (pagina 364). Onder goed vermogensbeheer verstaat hij mede de zorg om geen rente inkomsten te derven.

Het gezin kent geen financiële problemen. Het heeft buiten de hypotheek geen schulden. De heer Louwes had een goed inkomen. Bovendien ontvangt het gezin de WAO-uitkering van zijn vrouw. De heer Louwes reserveerde voor een goede pensioenvoorziening. Er zijn geen verslavingen of geldverslindende hobby's. De heer Louwes is geen man van risico's. Door middel van de hypotheek en verzekeringen had hij zich aan zijn werkgever gebonden. Hij zou daarom niet licht zijn baan op het spel zetten.

Vergelijking eerste en tweede testament

In het tweede testament zijn enkele legaten van f 50.000,00 teruggebracht tot f 40.000,00 (die van J.W. Koning en P. Aalders). Het legaat van G.M.W. Snelting is van f 100.000,00 tot f 25.000,00 teruggebracht. Aan mejuffrouw C.L.E. ter Velde, dochter van de heer Ter Velde, werd in het eerste testament een aandelenpakket en sieraden gelegateerd. Ook was zij als begunstigde van de levensverzekering aangewezen (uitkering f 400.000,00). In het tweede testament is ten behoeve van haar alleen een legaat van f 100.000,00 opgenomen. In het eerste testament was tot enig erfgename benoemd mevrouw J.L.M. ter Velde-Jansen, echtgenote van de heer Ter Velde. In het eerste testament werd P.M. ter Velde als executeur testamentair aangewezen. In het tweede testament is zoals bekend de heer Louwes tot executeur testamentair benoemd.

Door het tweede testament werd grote wijziging gebracht in de financiële positie van de heer Snelting en de familie Ter Velde. Opmerkelijk is dat de heer Ter Velde zich nu alsnog tot executeur testamentair heeft laten benoemen, in strijd met de laatste wil van mevrouw Wittenberg. Ook heeft de heer Ter Velde zich tot bestuurslid laten benoemen. Dezelfde rechtbank te Zwolle die over de strafzaak tegen de heer Louwes heeft beslist heeft bij beschikkingen van 16 februari 2000 tot de benoemingen van de heer Ter Velde besloten. De rechtbank, wetende dat mevrouw Wittenberg door misdrijf om het leven is gekomen zag

Kiers & Schilperoort advocaten

blijkbaar geen bezwaren om de heer Ter Velde een zelfde centrale rol toe te bedelen die juist ten aanzien van de heer Louwes zo is bekritiseerd! De heer Louwes heeft overigens in de procedure die leidde tot de beschikkingen van 16 februari 2000 geen verweer gevoerd.

Openliggende vragen

1. De openstaande fles wijn. De heer Louwes drinkt niet en dat was bij mevrouw Wittenberg bekend.
2. De braadslee met sieraden.
3. Het ontbreken van andere dan de aangetroffen sporen.
4. Andere contacten van mevrouw Wittenberg die zich opvallend gedragen of hebben gedragen.
5. De zogenaamde antiekwaarde van het meubilair.
6. De in Luxemburg opgehaalde gelden die na het overlijden niet meer waren te traceren.
7. Er zijn zo'n 1000 flessen wijn à f 70,- per stuk uit de wijnvoorraad verdwenen.

Conclusie

(pleitnota § 7)

Indien wordt aangenomen dat de heer Louwes zich op 23 september ¹⁹⁹⁹~~2000~~ om 20.36 uur in of vlakbij Deventer bevond, dan is daarmee slechts vastgesteld dat de heer Louwes zich op het mogelijke tijdstip van overlijden in of rond Deventer bevond.

Indien de resultaten van de sorteerproef mogen worden gebruikt dan kunnen deze slechts als aanvullend bewijs dienen. De resultaten geven een oordeel over een mogelijk verband tussen de heer Louwes en een mes, van welk mes met geen enkele mate van waarschijnlijkheid kan worden vastgesteld dat daarmee het delict is gepleegd. In aanmerking genomen de reële kans op een foute identificatie kan de sorteerproef slechts aan de rechterlijke overtuiging bijdragen indien er ander, direct, en overtuigend bewijs is, hetgeen hier ontbreekt.

Ik concludeer daarom primair tot bevestiging van de vrijspraak van de rechtbank subsidiair tot aanhouding en verwijzing voor nader onderzoek naar de Rechter Commissaris.

Gemachtigde,